

Ca l'Andreu

Figaró-Montmany

Ubicació

Comarca: Vallès Oriental
Lloc/Adreça: Nucli de Figaró
Emplaçament Carretera de Ribes

Coordenades:

Latitud: 41.72431
Longitud: 2.2733
UTM Est (X): 439557
UTM Nord (Y): 4619423

Classificació

Número de fitxa 08134-101
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Contemporani Modernisme Noucentisme
Segle XIX-XX
Estat de conservació Bo
Protecció Inexistent
Accés Fàcil
Ús actual: Residencial
Titularitat Privada
Titular: Ref. cad.: 49201DG3199N

Fitxes associades:

[Plàtan de ca l'Andreu](#)

Autoria de la fitxa Anna M. Gómez Bach
Data de registre de la fitxa: dl., 31/01/2005 - 00:00

Descripció

Edifici aïllat de tipologia ciutat- jardí, que es troba ubicat al centre d'un terreny tancat per un mur perimetral i amb una zona ajardinada. El cos principal està format per una estructura rectangular coberta amb teulada i coberta a 4 aigües. Les obertures es troben situades de forma simètrica amb alternança de finestres d'arc pla i d'arc de mig punt amb emmarcament i llindes de color marró. La fàbrica es basa en murs de maó pintat, una coberta de teula àrabiga i rajola vidriada, sobre el mur pintat en blanc. Edifici de planta rectangular organitzat en planta i dos pisos i amb entrada a la façana est i oest. La tècnica constructiva emprada és el mur de paredat comú reajuntat amb argamassa i amb algunes pedres carejades i pedres cantoneres de dimensions mitjanes ben tallades. La coberta és a quatre vents sobre ràfec de llosa de pedra local i de teula aràbiga. La façana principal del conjunt es situa a l'oest, està formada per una gran portalada d'arc de mig punt. A banda i banda es distribueixen les diferents obertures: dues finestres de petites dimensions situades a la planta baixa, també trobem tres finestres de tamany mitjà emmarcades amb llindes de pedra ben tallada, la central de les quals porta un element ornamental esculpit. A sobre, al segon pis es manté l'estructura de tres finestres de tamany més petit amb llinda monolítica i brancals de carreus de pedra ben escairats amb lleixa motllurada. A les façanes nord i sud només es disposa una filada d'obertures en vertical formades per petites finestres també emmarcades amb llindes de carreus ben treballats, substituint el paredat comú del mur.

Història

Figaró presenta una forta tradició d'estiueig des de finals XIX i inicis XX, potenciat pel ferrocarril que facilitava l'accés de Barcelona. Estètica propera al noucentisme tot i que amb elements modernistes. Es desconeix la data i l'autor. El fenomen de l'estiueig al Figaró s'inicià a principis del segle XX amb la millora de les comunicacions que va permetre l'ocupació de cases antigues i la construcció de noves residències per part d'estiuejants, procedents principalment de Barcelona. La presència d'estiuejants va anar augmentant i, així, l'any 1912 es deia que a la població autòctona calia "agregar en verano gran número de vecinos de temporada que en el presente año han pasado de 80 familias. El vecindario de la temporada de verano va aumentando continuamente cada año, pues en 1904 lo formaban sólo unas 30 familias, y esto es debido a que no sólo se construyen nuevas viviendas en terrenos aún no edificados sino también otras nuevas y se restauran y embellecen otras, que enseguida pasan a ser ocupadas por forasteros". Les conseqüències de la presència de nombrosos estiuejants foren importants per al municipi i la població local. N'hi havia, sens dubte, de preocupants, com l'ocupació de cases antigues, que anava "en detrimento del vecindario fijo, que por esta razón tiende a disminuir", o l'augment general de preus, mentre altres eren positius (adopció de mesures d'higiene pública, activació del sector de la construcció). Actualment, l'empremta més evident de l'estiueig històric al Figaró és la presència d'imponents torres modernistes, edificis de gran bellesa comparables als que es troben en altres localitats del Vallès.

Bibliografia

OLIVER, J. 2000. Història de Figaró-Montmany. Vol. 1: Figaró abans de ser-ho, Ajuntament de Figaró-Montmany.

